KAUPPAKAMARI

LAUSUNTO
10.10.2018

Eduskunta
Valtiovarainvaliokunnan verojaosto

Lausunto hallituksen esityksestä korkovähennysrajoitusta koskevan sääntelyn muuttamisesta

Eduskunnan valtiovarainvaliokunnan verojaosto on varannut Keskuskauppakamarille mahdollisuuden antaa lausunto hallituksen esityksestä korkovähennysrajoitusta koskevan sääntelyn muuttamisesta. Ehdotetut muutokset perustuvat niin sanottuun veronkiertodirektiiviin.

Hallituksen esityksessä ehdotetun sääntelyn tavoitteena on turvata Suomen veropohjaa nykyistä laajemmalla korkovähennysrajoitussääntelyllä siten, että sääntelyssä otetaan huomioon myös yritystoiminnan edellytysten turvaaminen. Sääntelyn tarkoituksena on myös ehkäistä korkovähennyksiin liittyvää aggressiivista verosuunnittelua.

Keskuskauppakamari esittää lausuntonaan kunnioittaen seuraavaa:

Yleistä

Hallituksen esitys korkovähennysrajoitusta koskevan sääntelyn muuttamisesta kiristää nykyistä korkovähennysrajoitussääntelyä. Osa kiristyksistä perustuu direktiivin edellytyksiin, mutta osa kiristyksistä ylittää direktiivin minimivaatimukset. Koska rajoitusten piiriin kuuluvia korkomenoja syntyy erityisesti suuria pääomia vaativissa investoinneissa, erityisesti minimitason ylittäviä kirsityksiä voidaan pitää ongelmallisena. Samalla niitä voidaan pitää pääministeri Juha Sipilän hallitusohjelman tavoitteiden vastaisina, sillä hallitusohjelman mukaan verotus kannustaa investoimaan ja sijoittamaan Suomessa.

Esityksen vaikutuksia arvioitaessa huomiota tulee kiinnittää siihen, että korkotaso nyt on historiallisen alhaisella tasolla, ja odotettavissa on lähivuosina korkotason nouseminen. Näin ollen esityksen kielteiset vaikutukset tulevat lisääntymään merkittävästi nyt ennakoidusta tasosta.

Tasevapautus – vertailutase

Hallituksen esityksen mukaan tasevapautusta koskevan säännöksen soveltamiseksi verovelvollinen voi esittää vertailutaseen tiedot muunnettuna. Muuntamisen tulisi tapahtua yhdenmukaisesti siten, että konsernitilinpäätös muunnetaan sellaiseksi, kuin se olisi ollut, jos se olisi laadittu käyttäen samaa menetelmää kuin verovelvollisen tilinpäätöksessä on käytetty. Asiasta säädettäisiin uudessa elinkeinoverolain 18 b §:ssä seuraavasti: ”… Jos konsernitase on laadittu käyttäen kokonaan tai osin eri säännöstöä kuin verovelvollisen tase, vertailu voidaan tehdä vain,

jos verovelvollinen esittää vahvistetun konsernitaseen muunnettuna sellaiseksi kuin se olisi ollut, jos se olisi laadittu käyttäen samaa säännöstöä kuin verovelvollisen tase".

Hallituksen esityksessä omaksuttu sääntelytapa aiheuttaa huomattavaa hallinnollista taakka ja lisätyötä, sillä se tarkoittaisi käytännössä sitä, että IFRS-muotoiset konsernitilinpäätökset tulisi muuntaa Suomen kirjanpitolain mukaisiksi. Vertailu tulisikin voida tehdä myös päinvastoin eli IFRS-muotoisten taseiden perusteella. Koko sääntelyn tarkoituksena on varmistua siitä, että taseet ovat keskenään vertailukelpoisia, ei sen sijaan määritellä sitä, minkä yksittäisen standardin mukaisesti taseet on laadittu. Yksittäisten yhtiöiden taseet olisivat usein helpommin saatavissa IFRS-muodossa tietojärjestelmistä.

Keskuskauppakamari esittää, että säännös muutetaan muotoon: Jos konsernitase on laadittu käyttäen kokonaan tai osin eri säännöstöä kuin verovelvollisen tase, vertailu voidaan tehdä vain, jos verovelvollinen esittää vahvistetun konsernitaseen ja oman taseensa sellaisina kuin ne olisivat olleet, jos ne olisi laadittu samaa säännöstöä noudattaen.

Infrastruktuurihankkeita koskeva poikkeus

Direktiivin taustakappaleessa 8 todetaan, että rajoittamatta valtiontukisääntöjen soveltamista jäsenvaltiot voisivat jättää koron vähennysoikeutta rajoittavan säännön soveltamisalan ulkopuolelle pitkäaikaisten julkisten infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseksi otetuista lainoista aiheutuvat nettokorkomenot, koska tällaiset rahoitusjärjestelyt aiheuttavat vain vähän tai ei lainkaan veropohjan rapautumisen tai voitonsiirron riskiä. Korkovähennysrajoitusten käyttöön ottamista on direktiivissä perusteltu nimenomaan pyrkimyksellä estää veropohjan rapautumista ja voittojen siirtämistä, joten on perusteltua rajata säännösten ulkopuolelle sellainen toiminta, johon veropohjan rapautumista ja voittojen siirtämistä ei liity.

Hallituksen esityksen mukaan infrastruktuurihankkeita koskevan poikkeuksen käyttöönottoa, sosiaalista asuntotuotantoa lukuun ottamatta, selvitetään jatkovalmistelussa. Selvityksessä tulee ottaa huomioon juuri voimaan tulleiden EVL 19 a §:n ja 27 c §:n uusien jaksotussäännösten tavoitteet. Jos kokonaishoitopalveluja ei rajata korkorajoitussäännösten soveltamisalan ulkopuolelle, yritysten halukkuus tuottaa kokonaishoitopalveluja vähenee tai julkisyhteisöille tarjottavien kokonaishoitopalvelujen hinta nousee.

Keskuskauppakamari esittää, että pitkäaikaisten julkisten infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseksi otetuista lainoista aiheutuvat nettokorkomenot jätetään korkovähennysrajoitusten soveltamisalan ulkopuolelle.

Nettokorkomenojen määrä

Direktiivi mahdollistaisi nykylainsäädäntöön sisältävän 25 prosentin rajan nostamisen 30 prosenttiin ja nykyisen 500.000 euron rajan nostamiseen kolmeen miljoonaan euroon. Hallituksen esityksessä kolmen miljoonan eurorajaa ehdotetaan sovellettavaksi siltä osin kuin soveltamisalan piiriin tulevat muille kuin etuyhteysosapuolille maksetut korkomenot. Ehdotus on tältä osin

täysin perusteltu, sillä lähtökohtaisesti muille kuin etuyhteysyrityksille maksettavat korkomenot tulisivat olla kokonaisuudessaan vähennyskelpoisia ilman mitään euromääräisiä rajoituksia.

Direktiivin mukaisten rajojen käyttöä tulisi kuitenkin laajentaa myös nykysääntelyn osalta. Näin ehdotus olisi kilpailukykyinen suhteessa kilpailijavaltioihin ja takaisi osaltaan hallitusohjelman veropoliittisten linjausten toteutumisen ja Suomen säilymisen houkuttelevana investointikohteena. Kahden eri euromääräisen rajan käyttö lisää yritysten ja Verohallinnon hallinnollista taakkaa ja siten myös kustannuksia. Koska sääntelyn tarkoituksena on puuttua aggressiiviseen verosuunnitteluun ja nykysääntelyllä tällaisiin tilanteisiin voidaan puuttua jo veronkiertosäännöksellä, korkorajoituksen säätämistä mahdollisimman tiukoilla edellytyksillä ei voida pitää perusteltuna.

Lopuksi

Hallitusohjelman veropoliittisten linjausten, verojärjestelmän kilpailukyvyn ja suomalaisten yritysten investointien näkökulmasta Suomen tulisi tehdä nykyisiin korkovähennysrajoituksiin ainoastaan direktiivin minimisäännösten edellyttämät muutokset ja ottaa käyttöön ne direktiivin sallimat vapautukset, joita nykysäännöksiin ei vielä sisälly. Veronvälttämistarkoituksessa tehtyihin rahoitusrakenteisiin pystytään puuttumaan tehokkaasti jo voimassaolevilla säännöksillä. Keskuskauppakamarin näkemyksen mukaan direktiivin vaatimukset ylittävien korkovähennysrajoitusten säätäminen heikentäisi investointihalukkuutta Suomeen.

KESKUSKAUPPAKAMARI

Ann-Mari Kemell
Johtaja

Emmiliina Kujanpää
Veroasiantuntija